

د خسته دیزدن

نویسنده

ستاره فرمانفرما بیان

مترجم

کیومرث پارسای

16. A WOMAN'S JOURNEY FROM HER FATHER'S HOME THROUGH THE ISLAMIC REVOLUTION.

این کتاب توسط مترجمین مختلف، تحت عنوانی «دختر پارس»، «دختری از ایران» و «حکایات خاطرات و خطرات زنی از دوران حرم پدرش تا درون رویدادهای انقلاب اسلامی» نیز منتشر شد. فرمانفرمايان، سفار، ۱۲۹۰—حکایات. ۲. ايران—تاریخ—پهلوی، ۱۳۵۷-۱۳۰۴—خاد تاریخ—انقلاب اسلامی، ۱۳۵۷. ب. پارساي، کیومرث ۱۳۲۵—منترجم. ج. عنوان. د. عنوان: دختری از ایران. و. عنوان: خاطرات دختر فرمانفرما: خاطرات و خطرات زنی از آندر تا درون رویدادهای انقلاب اسلامی.

۹۵۵/۰۸۲۰۹۲

DSR ۱۴۸۶/۴۲۲۲

۱۳۷۸

کتابخانه ملی ایران

میر: سمير

عنوان: دخت ايران

نویسنده: ستاره از سایفرمايان

متهم: کیومرث پارساي

چاپ هفدهم - ۱۴۰۳

شمارگان: ۱۵۰

چاپ: هنگام

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۵۵۲-۸۷-۶

دختر ايران

295000 تoman

توضیح و سپاس

به دلیل غیرتخیلی بودن این اثر، به خاطر ملاحظات امنیتی و شخصی، هویت واقعی بعضی از دانشجویان اصلی و همکاران و بازجویان بازداشتگاه ستاره فرمانفرما میان فاش نشده است. نویسنده‌گن این اثر از همکاری‌ها و مراحم افراد زیر سپاسگزاری می‌کند:

پروفسور امین بنانی، دیگارد کاتم، مارک گیسوورسکی، برای خواندن و تنظیم دست نوشته. بین میا! به خاطر ویراستاری دقیق، دکتر جان میلز برای گردآوری همه‌ها. لبنا سیلی ویراستاری که منظور نویسنده‌گان را به خوبی درک کر. حویی هیریس و میریام هورویتز، و کلیه افرادی که در انتشار این کتاب کمک کردند.

دونا مانکر نیز مدیون همکاری‌های ارزشمند افراد نیز است: مری ان اکلز، لورا فورمن، دکتر سوریس هموریچ، ماریان کراسکوف، فرانساوا پویه، دکتر آنی رولند، تونی شیارو، توروف، کلیه همکاران دانشگاهی نیویورک از جمله پل الکساندر، دیردربر، دیوید هادسون، کنت سیلومن، لوییز اندرهیل، و وارطان گریگوریان عضو سابق کتابخانه نیویورک که معتقد است خاطرات عمومی، خود نوعی تاریخ به حساب می‌آیند.

توضیح و سپاس

به دلیل غیرتخیلی بودن این اثر، به خاطر ملاحظات امنیتی و شخصی، هویت واقعی بعضی از دانشجویان اصلی و همکاران و بازجویان با شتگاه ستاره فرمانفرما میان فاش نشده است. نویسنده‌گن این اثر از همکاری‌ها و مراحم افراد زیر سپاسگزاری می‌کنند:

پروفسور امین بنانی، ریسارد کاتم، مارک گیسیورسکی، برای خواندن و تنظیم دست‌نوشته. بین میا به خاطر ویراستاری دقیق. دکتر جان میلز برای گردآوری همه مابین اسیلی ویراستاری که منظور نویسنده‌گان را به خوبی درک کر. حویی هیریس و میریام هورویتز، و کلیه افرادی که در انتشار این کتاب شرک کردند.

دونا مانکر نیز مدیون همکاری‌های ارزشمند افراد نیز است: مری ان اکلز، لورا فورمن، دکتر موریس هموویچ، ماریان کراسکوف، فرانسوای پویه، دکتر انی رولند، تونی شیارو، و توروف، کلیه همکاران دانشگاهی نیویورک از جمله پل الکساندر، دیردربر، دیوید هادسون، کنت سیلورمن، لوییز اندرهیل، و وارطان گریگوریان عضو سابق کتابخانه نیویورک که معتقد است خاطرات عمومی، خود نوعی تاریخ به حساب می‌آیند.

فهرست

۵	سخنی با خوانندگان
۷	بخش اول: نان و نمک
۳۱	حکایت‌های فرش مادرم
۵۰	مدرسه آمریکایی‌ها
۶۸	حیله
۹۱	آن طفولیت
۱۱۸	سقوط حاشا
۱۴۰	عزیمت
۱۵۹	بخش دوم: ینگه دیبا
۱۸۴	سقوط شیر خدا
۲۰۷	بخش سوم: خانم
۲۰۸	بیست نفر که به چیزهای معتقدند
۲۲۸	لرزوها
۲۷۰	پلی بر فراز هیچ
۲۹۵	مردی با میکروفون
۳۱۷	بخش چهارم: زلزله
۳۱۸	دود سیاه و آتش
۳۲۶	حزب باد
۳۶۲	معتقدان واقعی
۳۸۲	هرج و مرج
۴۰۲	پرده آخر
۴۰۶	سخن پایانی

سخنی با خوانندگان

این کتاب از زمان زندگی پدرم شازده شروع می‌شود. مردی که قدرت و امتیازات او در مکان و زمانی که می‌بیست هر مردی در طبقه اورا قادر می‌ساخت بدون تحمل مشقتی، در رفاه بهسر رس. ولی او به خاطر شخصیت مقتدری که داشت از دیگران متمایز بود و احساس آینه‌تری از من و زندگی و کارهایم، تأثیر فراوان گذاشت. اگر گردآوری این خاطرات بتوان با - ایجاد تقاضیم بیشتری بین دوستان غربی و ایرانی شود و به آگاهی آنها در مورد اختلافات فرهنگی غنی انسانی بیفزاید، آنگاه احساس می‌کنم که در انجام دادن کاری مبدداً موفق عمل کرده‌ام. در عین حال، امیدوارم دوستان آمریکایی من در صفحات این ماده‌ها، علل واکنش مردم دنیا را در برابر کوشش‌های پرمعنای خودشان برای بازدید ری دنیا در تصوراتشان بیابند.

در اینجا از سفری صحبت می‌کنم که من و کشور «مادقاً از طریق آن به دنیا جدید گام گذاشتم و از واقعیت‌ها و رویدادهایی در مورد زندگی، شخصی خودم در ایران و غرب و از نظراتم در مورد آن رویدادها و افرادی که در آن حالت داشتند، سخن می‌گویم. هدف من از نوشتتن این خاطرات، ضبط آن چیزهایی است که برای من - و فقط من - اتفاق افتاد و نظرات و تجربیات دیگران در مورد هر قسمی از این خاطرات، چه موافق و چه مخالف، منظور اصلی من نبوده است. مسئولیت این یادداشت‌ها تنها بر عهده من است و نه دیگران و نه حتی افراد خانواده‌ام.

هدف من نه قضاوت کردن است و نه فرار کردن از آن. این نوشته یک اثر تاریخی، روزنامه‌ای یا علمی نیست، بلکه بازتاب خاطراتی است که من، به عنوان یک ایرانی و مانند سایر ایرانی‌هایی از نسل من، در زندگی خود، شاهد آن بوده‌ام.

خاطراتی که ارایه می‌شود شامل افکار، اندیشه‌ها و تصورات من در مورد دیگران، به ویژه پدرم و سایر افراد است که خودم آنها را گرد آورده‌ام و معتقدم از نظر من کاملاً صحیح و براساس برداشت‌های شخصی خودم از دیده‌ها و شنیده‌های مستقیم، یا گفتگو با دیگرانی که در ارتباط نزدیک با موضوع بوده‌اند و یا مادرکی که خوانده‌ام

هستند. مثل موارد سیاسی که برای تاریخ‌نگاران و متخصصان دیگری که دانش آنها از من بیشتر است، به اثبات رسیده است. کسانی که به این مطالب علاقه دارند و یا نسبت به آنها کنجکاو هستند، می‌توانند به راحتی در مورد آنها به تحقیق پردازن.

از زمانی که به دنیا آمدم بیشتر به عمل عشق داشتم تا حرف. ولی حالا تنها حرف‌ها باقی مانده‌اند. بنابراین، این داستان و این حرف‌ها را به دخترم می‌ترام و نوه‌هایم کیوان و جونی و سایر جوانان ایرانی که مثل آنها در کشورهای خارجی و در غربت اقامت دارند و از والدین خود می‌پرسند: «شما چه اشتباہی کرده‌اید که ما هم مجبوریم دور از سرزمین خود در تبعید به‌سربریم؟» تقدیم می‌کنم.

ستاره فرمانفرما میان